

Ferit Battal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.12.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ferit Battal (Tevhit)

1956 doğumlu bayburt oruçbeyli köyü nüfusuna kayıtlı
köyümdе ikamet ediyor
evliyim beş çocuk babası

OĞUL

Bu ömür çok kısa boşuna gezme
Gün gelir bu elden göçersin oğul
Arpayı buğdaya karıp da ezme
Ân gelir o taddan bezersin oğul

Pas vuran mahsûlün tohumu olmaz
Saltığa çıkarsan hiç kimse almaz
Yemliğe verince sana kâr kalmaz
Aç kalıp salını gezersin oğul

Saf olan daneyi yere eleme
Paslanmış bıçağı elle bileme
Yokluğun bildirme sakın âleme
Dertlenip kederli gezersin oğul

Hakk'ı hak bilenler hiç çekmez cefâ
Mağrûra bu dünyâ vermedi vefa
Bu Tevhît dünyâda sürmedi sefa

Kanâat etmezsen azarsın oğul

Aşık ol

Dilde dildare aşık ol
Dile dildarın gizlidir
Mihmandar ol maşuki gör
Her şeyde mihman gizlidir

Aşık ol, candaki cana
Yandura seni hicrana
Bıraka halilü nara
Ateşi gülşan gizlidir

ağlar baba

Ferit Battal

Atamiramki

atamiramki

gündüz hayalimde gece rüyamda
sevdayı kalbimden atamiramki
başka bir sevgili yoktur dünyamda
ben yarsız yalnız yatamiramki

ben yari canımdan çok sevdim vallah
sevdası gönlümde nakışlı billah
seveni sevene kavuştur ALLAH
ben yari kalbimden atamiramki

cananı sevmeyen kul naçar kalır
ezelden yar seven bir yara alır
sevdayla yananlar yarini bulur
ben yarsız yalnız yatamiramki

Ferit Battal

Atma beni

ATMA BENİ

Ehsenü nara düşürdü bir bülbülün feryâdı
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni
Bu gönlümden ayrılmıyor gonca gülün şerbeti
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni

İşrakı yaktı özümü bırakma el tadına
Nûr cemâle meftûn oldum attırma el yadına
Bu sinem yanıp tutuştu bir güzelin adına
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni

Gül dalında bülbül olan bilir âh u zârını
Yarataña meftûn olan yıkar gönül darını
Gül bağına girmeyenler görmez gönül râhını
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni

Bir nutfeden yaratılan boyun eğer rabbine
Yâ rab bu kalbi düşürme zâlim nefsin eline
Hakk yoluna inananlar sâhip olur kendine
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni

Nefsine sâhip olanlar beklemez kul methini
Mevlâ'ya kalpten inanan yıktırır şöhretini
Bir dost bağında pişirdim bu gönül şerbetini
Ben güle yanıp tutuştum yâd ele atma beni

GELİN BİLE HAKK'A GİDEK

Gönül dolar zikrû seda
Gelin bile Hakk'a gidek
Vakitler hep oldu hebâ
Gelin bile Hakk'a gidek

Ecel yakalar âniden
Ayrılırız bu fâniden
Rahmet beklenir ganiden
Gelin bile Hakk'a gidek

Mü'min ezânla uyanır
Nidâsı arşa dayanır
Sevenler nûra boyanır
Gelin bile Hakk'a gidek

Yorğanı çekme başına
Zikr et vur nefsin döşüne
zehir atmasın aşına
Gelin bile Hakk'a gidek

Her  m r seksene varmaz
Yüze giden sefa görmez
Bu eml ka ukul ermez
Gelin bile Hakk'a gidek

Sevenler sevd yla yârini bulur
Sızlayan yüreğe yaş dolar gelir
Y r için yanan dil sözünü bilir
Yakıp aşk odunda düzelt sen beni

VUR BENİ

A duvağın güzel yüzün göreyim
Göster yüzün c n  z mden vur beni
Tut elimden kollarında  leyim
Al eline g l yoluna ser beni

AŞk bâbında bağlı kaldım yaratan
Sensin benim bu gönlümü kanatan
Zâlim nefis çekilmiyor aradan
Zel l etme dost eline ver beni

Yolum aık gönlüm kara c n nım
Bir g l görsem cem line kanarım
Beyh d geçti benim b t n zamanım
Sar kementin sahralarda yor beni

Coşkun nehir akar gider Nil gibi
Dertliyim ben gönül yaşım sel gibi
Bir dost sevdim o da bana el gibi

Sal nehrine kollarında âr beni

OL YÜCE DAĞLAR

Çile âteşinde yanıp tutuştum
Gel sırrıma sırdaş ol yüce dağlar
Garîpler yurdunda hicrânda piştim
sen sırrıma sırdaş ol yüce dağlar

Dünyâda bulmadım bir dert hünkârı
Ne gün gördüm ne de gönül gülzârı
Bize açılmadı gönül pazârı
sen sırrıma sırdaş ol yüce dağlar

gül ekenin diken dolmaz koynuna
Yârdan başka bir yâr almaz yanına
cevr ile cefayı sarmaz boynuna
sen sırrıma sırdaş ol yüce dağlar

Dertliyim dertlerim arşa dayandı
Yeşil kisbem bütün "al"a boyandı
Benim bu hâllerim yâra ayandı
sen sırrıma sırdaş ol yüce dağlar

ÇOK GÖRDÜLER

Düştüm âlemin diline
Yaralandım çok gördüler
Derdimi açtım birine
nârelendim çok gördüler

Hakk'a ayân âh u zârım
Yıkıldı dünyâda varım
Bir tek sevdâ kaldı kârım
Pârelendim çok gördüler

zıkr edip buldum çareyi
Mürşitten aldım yarayı
Yeşerdi gönlün sarayı
Pârelendim çok gördüler

Dertli olan derdin yazar
Mahlûkâta ettim nazar
Son düşüncem oldu mezâr
yâralandım çok gördüler

EDER Mİ

Aşinâ olmayan diller
Hakk'a tam niyâz eder mi
Gülle birleşen bülbüller
Başka daldan söz eder mi?

Bağbâncılar bağı seçse
Bu nâs saf saf hakka gitse
Çiçekler hep yaprak saçsa
Rabbim yazı güz eder mi?

Açılsa varlık kapısı
Yeşerse dağın tepesi
Görse kulların hepsi
Diller başka söz eder mi?

Biz eyledik vakti hebâ
Gönül doldu bâd-ı sabâ
Öz yarayı ettik veba

Nûrlar kalbe iz eder mi?

Ferit Battal

Ayağını çok uzatma

ayağını çok uzatma üşür hasta olursun
çok açarsan elini bir gün mağdur kalırsın

Ferit Battal

Bari

Asıl asıldır amma usûlsüz kemâl bulmaz
Usûlsüz bir asıldan insâna hayır gelmez

BARÎ

Bu nefse uyarak oldum dîvâne
Sevdânı gönderip süz beni bari
Muhabbet dilimde kalbim virân
nurunla besleyip çöz beni bari

Rûhumun sevdâsı gönlümün nûru
Ağlarım bu elde ben zârı zârı
Perişan hâlime güldürme bari
Ebedî, dünyâda süz beni bari

Beşer bir insânım kalbimi yıkma
Altını ellere, pul bana takma
N'olur bu kulunu mahşerde yakma
Kitmir et kapında üz beni bari

Ṭevhîd'im ecrini yükleme bana
Ölmeden bu elde kul olum sana
Doldur ki sevdânı bu kalbim yana
Sadece bu elde üz beni bari

yaradan
sevenin bakışı bir cana yeter
sevdadan ayırma yüce yarada
bir yardım ayrılmak ölümden beter
yar sevdası çeken yanar yaradan

mecnunun leylası gönlünde yatar
seven sevdiğine canfeda eder
sevdasız bir ömür çok erken biter
sevdadan ayırma yüce yaradan

bülbül naza çekse gül yaralanır
yardan ayrı düşen kul yaralanır
yar elinden tutan kol yaralanır
yar sevdası çeken yanar yaradan

hayat böyle, nizam böyle kurulmuş
mecnun önce bir cemala vurulmuş
çoşkun sular aka aka durulmuş
sevdadan ayırma yüce yaradan

Ferit Battal

Başım üstüne

BAŞIM ÜSTÜNE

Ne emîr eylersin başım üstüne
Her şeyin yahşidir yâr benim için
Bir sevdâ yükledin kırık keştîme
Her emrin yahşidir yâr benim için

Nara girmeyince işlenmez demir
Bazı sırrı esrâr eylenez ta'abir
Ölmeden bizlere zor gelir kabir
Her emrin yahşidir yâr benim için

Kemlik dolan gözler hakikat görmez
Kudretin yücedir çok akıl ermez
Seven sevdiğine hiç cefâ vermez
Her emrin yahşidir yâr benim için

Sızlayan yüreği yakan köz olur
Derler ki dertlinin ömrü az olur
Bir lafza anlatsa elde söz olur
Her emrin yahşidir yâr benim için

AĞLAR GEZER

Yârdan ayrı düşen bülbül
Leylâ gibi ağlar gezer
Aşk bâbında biten bir gül
Al yeşili bağlar gezer

Bülbül sözü gülden açar
Varıp bir dergâha çöker
Seherde gül bağın seçer
Yüreğini dağlar gezer

Sevdâ nedir seven bilir
Gül elinden destûr alır
Kırık keştî gölde kalır
Sel suyunda çağlar gezer

Coşkun sular dertli çağlar
Yüksek olur karlı dağlar
Sevdâ çeken yara bağlar
Yâr yâr diye ağlar gezer

Hakk'ın iksirin içmeyen

Varlık kapısın geçmeyen
İlim meclisin seçmeyen
El gönlünü yağlar gezer

Mevlâ yoluna dalmayan
Bir dosttan berât almayan
Hücceti kavî kılmayan
Elin kolun bağlar gezer

GÖRMEYE GELDİM

Kalbimin gülşânı gönlümün nûru
Yâr senin cemâlin görmeye geldim
Derdimin dermânı gönlümün yâri
Ben senin ahvâlin sormaya geldim

Yâr sevdân gönlümü yakıp kül etti
Mâh cemâlin esîr etti kul etti
Bülbül gibi öten dilim lâl etti
Ben senin ahvâlin sormaya geldim

seni gördüm yara aldım özümden
Çıkan yaş tükendi aktı gözümden
Dertli ses çıkıyor kırık sazımdan
Ben senin ehvalin sormaya geldim

Bu garîp gönlümü düşürdün zâre
Dertliyim bu derdim oldu bin pâre
Yolunda Mecnûndum oldum bi çâre
Ben senin ahvâlin sormaya geldim

Nûrundan yarattı hazreti Mevlâ'm
En son Resûl bildi bu cümle âlem
Ne kadar meth etsem yetmiyor kelâm
Ben senin yolunda ölmeye geldim

HAKK'A DOĞRU

Açan gülleri soldurma
Yürü kurbân Hakk'a doğru
Zâlim nefsini güldürme
Yürü kurbân Hakk'a doğru

Zikirsiz kalpler yorğundur
Bu cân cânâna vurğundur
açmayan güller sorgundur
Yürü kurbân Hakk'a doğru

vakti biten Hakk'a gider
Bülbül gülle sohbet eder
Yeter bunca gaflet yeter
Yürü kurbân Hakk'a doğru

Aldanma dünyâ zenbine
Her ân düzen ver kendine
Salavât getir Nebî'ne
Yürü kurbân Hakk'a doğru

Anla nefsinin fendini
Mağrûr bilmez kul derdini
Dilinden kesme virdini
Yürü kurbân Hakk'a doğru

ATTI BENİ

Felekten bir sille yedim
El râhına attı beni
Dost bağına varam dedim
Zâlim nefsim tuttu beni

Yollarım taşraya vardı
Dert bilmeyen halim sordu
Bu çileler beni yordu
Mağrûr İblis yaktı beni

Elimi açtım Mevlâ'ya

Gönlümü verdim esmâya
Daldım bir derin deryâya
Yâr sevdâsı yaktı beni

gözüme aldım cürmümü
Tefekkür ettim ömrümü
Kibleye döndüm yönümü
Üstadlarım tuttu beni

MERHAMET

Her yanını çöl ettiler yurdumun
Nardan gömlek giyenlere merhamet
Bütün ânı zehir oldu merdimin
Kuru ekmek yiyenlere merhamet

Hicrân izi eksilmiyor yüzlerden
Katre katre yaş akıyor gözlerden
Yoksul düştük fer çekildi dizlerden
Ben aç kaldım diyenlere merhamet

Gerçek sevdâ kaldı sade dillerde
Pul sâhibi taşınıyor sağ elde
Bülbül şimdi dem dökmüyor bir gülde
Ben âşıkım diyenlere merhamet

Bütün cânlı ayrılacak buradan
Her cânlıyı hoş yarattı yaradan
Asıl hesâp sorulacak sonradan
Evsiz kaldım diyenlere merhamet

Ferit Battal

Bayburt destanı

Şiiriniz
BAYBURT DESTÂNI

Gönlümde sevdâsı derin şehrimin
Esrârı hikmetle dolusun Bayburt
Kaynağı kevserdir Çorûh nehrinin
Milletin medâri ilisin Bayburt
Cennetin misâli kolusun Bayburt

Dağına yaylana menend bulunmaz
Güldeki şebnemin her yerde olmaz
Lalesiz durulur sensiz durulmaz
Bülbülün demevi gülüsün Bayburt
Şâirin sevdâsı dilisin Bayburt

Hak için cân verdi halkın cümlesi
Sendeki gazîler mertlik belgesi
Yaradan yaratmış kudret beldesi
Yiğitler otağı yolusun Bayburt
Fakîrin yatağı unusun Bayburt

Şühedâ kanıyla yundu toprağın
Koptaki şehîdin kanı bayrağın
Uğrasa nâ-mertler solmaz yaprağın
Şehîtler diyarı elisin Bayburt
Târihin sancağı şanısin Bayburt

Bülbüller sevdâlı gülüne ağlar
Samyeli esse de buzulmaz bağlar
Sana sâhip olur güzelim dağlar
Velîler mekânı hanısın Bayburt
Tevhît'in damarı kanısın Bayburt

Ferit Battal

Ben deme

alim isen ben deme
boşu kendin yorarsın
doğruyu sınırlandırıp
hakka kilit vurursun

Ferit Battal

Benem

BENEM

Gül dalında sevdâ çeken ebedî kârı bilir
Şeydâ bülbül otağında dayalı kalan benem
Resule ümmet olanlar sevdâyı yolda bulur
Zalîm nefsin tuzağında sızlayıp yanan benem

Seven bülbül güle konar sevdâyı yolda bulur
Gül dalında bülbül olan dâimâ gülde kalır
Gül râhına girmeyenler kuşburnuyu gül sanır
Müritlerin hu çağında gaflete dalan benem

Vuslat bağına girenler el râhından vaz geçer
Gül bağında bülbül olan sohbeti gülden açar
Dost deyüp dosta yananlar ölmeden sine göçer
Üstadların ocağında sararıp solan benem

Ser verip sırrım bilene eylemedim ben niyâz
Hakk yoluna baş koyanı zelîl eder mi Feyyâz
Affetmezse yaradanım kul nedir ki ede naz
Müritlerin hû çağında nefsi şîr salan benem

Hak Teâlâ diler ise güldürür şol yüzümü
Cân içinde cânân olan ancak bilir özümü
Dur desem de dinlemiyor zalîm nefsim sözümü
Bu sinsi la'net elinden taşraya varan benem

Ferit Battal

Benim

BENİM

Yeni açan gül yaprağım
İlkbaharda soldu benim
Varacağım son yatağım
Kara toprak oldu benim

Daldım hayâl rüzgârına
Güvendim dünyâ varına
Dadandım eller hârına
Pembe gülüm soldu benim

Beyhûd gezdim yaylalarda
Mecnûn oldum sahralarda
Çok tırmandım kayalarda
Éller bâğım yoldu benim

Ümît bıraktım yarına
Kaldım kış ile borana
Düşmedim bülbül zârına
zalım nefsim vurdu benim

İlim ile amelden asıl kemâl oluşur
İlimsiz olan nesil cehâlette yarışır

Ferit Battal

Bırakma

BIRAKMA

Yakıp virân etme gönül köşkümü
Beni nar eyleyip çöle bırakma
Okyanusa salsım kırık keştîmi
Beni yar eyleyip sele bırakma

Yüküm yüklü kervan vardı pazâra
Dertli kullar her gün gider mezâra
Avcı vurdu yara aldım kazara
Beni kör eyleyip ele bırakma

Dertilere dertsiz kular bakmıyor
Yaylalardan soğuk sular akıyor
Ağlasam da gözüm yaşı çıkmıyor
Beni kör eyleyip dile bırakma

DEĞİL Kİ

Aşsız kaldım işsiz kaldım yurdumda
Bu çileler benim yazım değil ki
Başsız kaldım sessiz kaldım yurdumda
Bu türküler benim ezgim değil ki

Daldık kirli akan suyun seline
Düştüm kara bulutların eline
Eş bullırlar nikahlı bir geline
Bu zorcular benim izcim değil ki

Seçtirdiler çakıl dolu taşrayı
Mekân tuttuk ıssız olan sahrayı
Unuttuk biz bizim olan yaylayı
Bu his sade benim sezgim değil ki

Kimse bilmez içten yanan derdimi
Tuş ettiler yığidimi, merdimi
Yıkıyorlar bu güzelim yurdumu
Bu kincilker benim sözcüm değil ki

AHIM YAKAR

Ben bir yaralı ceylanım
Alma benim âhım yakar
Dertli akan bir seylanım
Alma benim âhım yakar

Hû çektikçe han yıkarım
Ilğın görme sert akarım
Boynuna zinir takarım
Alma benim âhım yakar

Cânlıyam canbaz değilem
Kemâlsız ğammaz değilem
Sen gibi yanğaz değilem
Alma benim âhım yakar

Mecnûn'um Mevlâ elinden
Neşteri aldım gülümden
Çok çile çektim yelinden
Alma benim âhım yakar

Sanma Tevhîd'i sen bî-cân
Hakk rehberim yüce Kur'ân
Sâhibim var cânda cânân
Alma benim âhım yakar

GEL YANIMA GÜLDÜR BENİ SEVDİĞİM

Mâh yüzüne gönül verdim ezelden
Gel yanıma güldür beni sevdiğim
Kalbi yanan vazgeçer mi güzelden
Gel yanıma güldür beni sevdiğim

Ben ezelde sana gönül bağladım
Gece gündüz hayâlinle ağladım
Şu kalbimi hasretinle dağladım
Gel yanıma güldür beni sevdiğim

Dallarında bülbül öter gül solmaz

Cândan seven sevdâlida dert kalmaz
Sevmediğim gülden bana yâr olmaz
Gel yanıma güldür beni sevdiğim

Cân verenler gazel gibi solmaz mı
Bu cân bir cânâna meftûn olmaz mı
Hakk'a gönül veren sefa bulmaz mı
Gel yanıma güldür beni sevdiğim

ALLAH ALLAH DE SEN

Bu dünyâda kalmaz malın
Zikr et Allah Allah de sen
Verme yele bütün ânın
Zikr et Allah Allah de sen

Âşık ol ki bu dünyâda
Rezîl etmesin uhrâda
yarın divanı kübrâda
Zikr et Allah Allah de sen

ğaflet ile durma çağla
Bu gözlerin ıslat ağla
Gönlünü sen Hakk'a bağla
Zikr et Allah Allah de sen

İlmin ile mağrûr olma
ğafil olup dehre dalma
Şeytânı dost enîs kılma
Zikr et Allah Allah de sen

Zay eyleme bütün ânı
Fikr eyle oku Kur'ân'ı
Unutma sen yaratanı
Zikr et Allah Allah de sen

Oku öğren Hakk kelâmı
Tefekkür et bu nizâmı
Korur yaratan azânı
Zikr et Allah Allah de sen

BEN HEP SENİ DÜŞÜNÜRÜM

nazire

Yağmurların yağdığında
Ben hep seni düşünürüm
Güneş nûrla doğduğunda
Ben hep seni düşünürüm

Gece ile gündüzlerde
Gökyüzünde yıldızlarla
Hakk'a eğilen yüzlerde
Ben hep seni düşünürüm

Çiçek açan topraklarda
Yeşeren tüm yapraklarda
Hakk'a varan dergâhlarda
Ben hep seni düşünürüm

Hakk'ı zikr eden dillerde
Gülde öten bülbüllerde
Sana yücelen ellerde
Ben hep seni düşünürüm

YEM EYLEME

Tek kanatlı bir kuşum ben
Kör baykuşa yem eyleme
hak yolunda pişmişem ben
Ahretimi dar eyleme

Bedenimle bu cân senin
Bir yaram bin oldu benim
Çok ağrı çekiyor tenim
Mezârımı dar eyleme

Borcum sade sana, Celâl
Kolum kırık ayak topal
Yardım eyle bana Cemâl
Bu kalbimi kör eyleme

Çektiğim tüm çile biter
Bir gün gelir rûhum gider
Bana Zülcelâl'im yeter
Şu hâlimi zor eyleme

DER Mİ Kİ BEN DOST ARADIM

Yorğun düşen şu bedenin
Der mi ki ben dost aradım
kıvrım kıvrım olan bu tenin
Der mi ki ben dost aradım

N'oldu sefîl seni malın
Kime gitti âh u zârın
Kabul verdiğin gül hârın
Der mi ki ben dost aradım

Gerdin gözüne bir perde
Sağ bedeninin şükrü nerde
O kap karanlık dar yerde
Der mi ki ben dost aradım

Günahın çok sevabın az
Sonbaharı zannettin yaz
Hakk'ı aramayan bu göz
Der mi ki ben dost aradım

Ferit Battal

Bir gül sanmıştım

bir gül sanmıştım
göz yaşlarımı döküp boşuna yandım ana
bir gül sanmıştım onu oda dikenmiş meyer
bu gencecik ömrümü feda eyledim ona
bir gül sanmıştım onu oda dikenmiş meyer

yare kavuşmak için ağartım saçlarımı
bizi sevecek yerde terk etti dostlarımı
artık sevdamız bitti sildim göz yaşlarımı
bir gül sanmıştım onu oda dikenmiş meyer

yardan uzak kalan yar artırır göz yaşını
gönlümde ev yapmıştım yıktı temel taşını
ben ona can verirken bana çattı kaşını
bir gül sanmıştım onu oda dikenmiş meyer

Ferit Battal

Bulunmalı

akıl, ilim, tefekkür kapada bulunmalı
onları bulan beyin amelde yorulmalı

Ferit Battal

Cahil ane iş yapma

cahil ane iş yapma
yatırımın hoş olmaz
yapacağın bir işte
sana bir akce kalmaz

Ferit Battal

Cahil cahil düşünme

Cahil cahil düşünme cahalet bir uykudur
rabbim akli lütf etti aramak bir duygudur

Ferit Battal

Dediler

Duyur dediler
Bülbül avazını duyur dediler
zamanın sevdası kor geldi bana
gülleri dikenden ayır dediler
dalları eğmesi zor geldi bana

ahkamı bilmeden Hakka erilmez
bağbancı olmadan bağa girilmez
zemheri ayında güller derilmez
kula yol göstermek ar geldi bana

semada sim siyah bulut uçuyor
yıldız ürker bir birinden kaçıyor
şimdiki nas eğri yolu seçiyor
bu nefsin sevdası nar geldi bana

Ferit Battal

Derman Olurmu

derman olurmu
Dertli olur bir sevdaya düşenler
Gönül sevdasına derman olurmu..?
Yar aşkıyla yana yana pişenler
bir yarin aşkına ferman olurmu..?

yüce dağın karlı olur tepesi
candan seven yarı yakar efesi
güle sevda verir bülbül nefesi
Gönül sevdasına derman olurmu..?

bir kara sevdanın yoktur çaresi
yara kavuşanın artar naresi
yar sevenin derin olur yarası
bir yarin aşkına ferman olurmu..?

Ferit Battal

Felek

Felek
tabipsiz bırakıp beni dünyada
bu elde soldurma gülümü felek
RABBİM hesap sorar yarın uhrada
ahrette susturma dilimi felek

avcı vurdu yara aldım durmadım
merhem verdi içyaramı sarmadım
çok kapılar açtı varıp girmedim
el bağında kırdım kolumu felek

sahipsiz bir kıtmir gidermi ava
kurnaz tilki beni getirdi tava
belirsiz yollarda hoş olmaz hava
yad ele kaptırdım elimi felek

Ferit Battal

Geçermi

geçermi
gülün sevdasından bülbül geçermi
güller reyhasını bağa salınca
sevdalı sırrını ela açarmı
oyardan bir seda selam alınca

sevenler yar ile gül pazar eyler
aşk ehli derdini yarine söyler
yardan ayrı düşen bir gönül neyle
sevdiği o dilber ele varınca

bülbül gülden gül bülbülden bezermi
candan seven başka yarla gezermi
bir yarseven başka dilden yazarmı
sevdiyi yar ona bir can verince

Ferit Battal

Gel derdime derman olsun

gel derdime derman olsun

gitme bülbül ne olursun
gel derdime derman olsun
gidersen glden olursun
gel derdime derman olsun

seven bülbül yorulurmu
bağda sensiz durulurmu
güle reyha sorulurmu
gel derdime derman olsun

baykuş yurd eder bağımı
gzsz çeker toprağımı
eller yolar yaprağımı
gel derdime merhem olsun

eli şam etmeye deymez
gl dikene boyun eymez
garip kulu kimse sevmez
gel derdime derman olsun

Ferit Battal

Gelsin dergaha

Gelsin dergaha
sevdalar deryadır gönüller uyan
sahrada kalanlar varsın dergaha
can veren Mevladır can alan sultan
esmaya dalanlar varsın dergaha

keştiye bineneler bulur limanı
anadır kovanın baş tercümanı
bülbüller kurarlar gülde fiğanı
nefsini duyanlar varsın dergaha

mürşidin sevdiği bir kul yol alır
sofiler dergahta mevlayı bulur
kendini bilmeyen kul naçar kalır
mevlaya yananlar varsın dergaha

kaynağı bol olan bir nehir çağlar
mevlayı zikr eden yaş döker ağlar
aklı olan insan esmaya dalar
aşk ile yananlar varsın dergaha

Ferit Battal

Gidirem

gidirem
yaprağım sarardı dallarım yorđun
şu fani dñnyaya geldim gidirem
bu gönlüm kocaldı gül benzim solđun
sadece nefsimi bildim gidirem

dar kabirdir iki cihan arası
ölüm denen emrin varmı çaresi
dertli bir faninin sızlar yarası
yaşlılık beratın aldım gidirem

çark ebed mühürlü devir dönüyor
padişahlar bile taht tan iniyor
vakti gelen kulun nuru söniyor
ben hayal uğruna daldım gidirem

dñnya demi güzel gelir ahmağa
gñn gelince her renk düşer yaprağa
ecel gelir kulu sokar toprağa
ben kendi kefenim aldım gidirem
5-11-2008

Ferit Battal

Gönlüm yok dünyanın boş servetinde

gönlümyok
gönlüm yok dünyanın boş servetinde
biz kuru ekmeği yiyenlerdeniz
ölünce bütün mal kalır peşimde
biz yırtık elbise giyenlerdeniz

çileyi çekince düşmedim ğama
elbisem bin pare çorabım yama
öküzün peşinde çok bindim geme
biz hamdü senayı bilenlerdeniz

fakirlik gömleği bağrımı yaktı
zalimin sillesi canımız sıktı
mağrurun sözleri gönlümü yıktı
biz mazlüm gömleyi yuyanlardanız

mevladan ğayriye güvendi nemrut
ağalar parayı ettiler mabut
ölünce ardında kaldı tek tabur
biz Allah yoluna uyanlardanız

Ferit Battal

Gönül

GÖNÜL

Bülbül gibi yaralanma
Ehsen ehsen uç sen gönül
Bir gül görüp pârenleme
Ehsen ehsen uç sen gönül

Gülü hârdan ayırırlar
Kuşlar dalda hay olurlar
Kullar nefse pay olurlar
Ehsen ehsen uç sen gönül

Bülbül güllerde hay olur
Dala bir gün vurğun gelir
Cân veren Hakk cânın alır
Ehsen ehsen uç sen gönül

Derdi olan yara kanar
Bir yâr seven yürek yanar
Bülbül gülde dostu anar
Ehsen ehsen uç sen gönül

Bülbül gülün öz yâridir
Diken dalda gül hâridir
Gonca güller sevdâlidir
Ehsen ehsen uç sen gönül

ZENBİM İLE GELDİM SANA nazire

Af eyle beni Rahmân'ım
Zenbim ile geldim sana
İhsân eyle yâ Hallak'ım
Zenbim ile geldim sana

Sensin Rahim, sensin Halîl
Bana merhamet yâ Celîl
Günahım çok etme zelîl
Zenbim ile geldim sana

Ben mahlûkun sensin Hâlık
Emrinle dolanır mahlûk
Ahrette verdirme darlık
Zenbim ile geldim sana

Sen eylersin beni bülbül
Seni zikr eylesin bu dil
Yolunda âcizdir bu kul
Zenbim ile geldim sana

Etme bu cânı sen bî-cân
Elim açtım sana cânân
Sana fedâ olsun bu cân
Zenbim ile geldim sana

SEYYÂHİM BEN

ğarîpler misâli ğurbet ellerde
Ebedi özleyen bir seyyâhım ben
Yârdan ayrı düşen gezer dillerde
Yarası sızlayan bir seyyâhım ben

Geze geze el hanında yoruldum
Varıp bir dergâha orda kuruldum
Uyanıp uykudan Hakk'a kul oldum
Yarası sızlayan bir seyyâhım ben

Bazen bahar oldum bazen kış oldum
Bazen baykuş gibi uçan kuş oldum
Bazı nefse uyup ona tuş oldum
Ebedi özleyen bir seyyâhım ben

GÖNÜL

Yeşermezse dağın bütün yamacı
Bir gül ile bahar açar mı gönül
Bu nâs baş üstüne örtmezse tacı
Bulutlar bu elden geçer mi gönül

Nimeti zehredip verdiler bize
Kaynağı bozdular bulandı göze
Hakikat sadece kaldı bir söze
Kalpteki acılar geçer mi gönül

Terazi denk değil şimdi bu elde
Zâlim nefis saldı bizi bu derde
Meyve oluşur mu ilimsiz serde
Cehâlet gerçeği seçer mi gönül

Kul olan aklını boşuna yormaz
Gözleri kör olan hakikat görmez
Delîlsiz bir dâva gerçeğe varmaz
İnanan zulümü seçer mi gönül

MEVLÂ'M

İçerim dert dolu benim
Derdime dert katma Mevlâ'm
Nehir oldu göz pınarım
Önüme set atma Mevlâ'm

Âşıkım ben cânda câna
Yâr aradım yana yana
Arzuhâlim yazdım sana
Kapından ret etme Mevlâ'm

Ağlarım ben yollarında
Mecnûn oldum çöllerinde
Cân vereyim kollarında
Gönlümü yâd etme Mevlâ'm

ğarîbi kapında kul et
Dalında dikenli gül et
İstersen narında kül et
Beni ele satma Mevlâ'm

ALANA SIĞIN

Behey gönül ne gezersin dîvâne
Seni hâlden hâle salana sığın
evini tanıyıp dön sen yuvane
Kâinatı yıkıp kalana sığın

Yâr sana bırakmaz bunca mülkünü
Serip serp eyledin saçın zülfünü
Ağrı dağı çekmez senin yükünü
Cân verip de cânı alana sığın

Zaman bazen yahşi bazen yamandır
Yaman günü yahşi eden Mevlâ'mdır
hak yolunun dört bir yanı çimendir
Her şeyi noksansız bilene sığın

Yollar diken dolsa ümîdi kesme
Yâd elin bağında durup eyleşme
Bak gönül gözüyle yad ele düşme
Mü'minin gönlünde kalana sığın

Ferit Battal

Gözükür

bu alemde neler varki alime sultan görünür
aklın almadığı gerçek cahile uman gözükür

Ferit Battal

Gülünü

Gülünü

bu gönül bağımın çonca gülünü
herkeze yol edip el deydirmesen
derinden zikr eden kalbim dilini
nefse pay verdirip baş eğdirmesen

nefsini bilmeyen kul kalır naçar
kulne çeker ise eneden çeker
enel HAK diyenler canından geçer
süphan nı bilmeden ak giydirmesen

nası mahlukattan mevlam ayırdı
çift secde etmeyen edna sayıldı
ledünnü sırrına eren bayıldı
ruh kabul etmeden bel eydirmesen

halğ eden maħluka göstermez zorluk
yaradan Halığdır bizse bir maħluk
hakka inanana çektirmez darlık
kıtmırın etmeden kul dedirmesen

Ferit Battal

-

Nicedir

Aşık bad-e iğer hak kudretinden
mudmain bir kalbin yolu derindir
muħannet kardeşin bal şerbetinden
mert olan düşmanın suyu şirindir

hazan vurdu yaprakları sararttı
madde ilah oldu kalbi karartı
mazlumu hor görme rabbim yarattı
haktan gelen herşey ona merhemdir

bir yüreğe ateş düşse kor olur
haktan kaçan kulun gözü kör olur
mağrur nefsin dilenmesi zor olur
ahrete inanmaz gönlü serindir

kula zarar gelmez kulun merdinden
ğam çekenler anlar gönül derdinden
bir gül hüžün duymaz bülbül vird inden
hakka teslim olsak mevlam kerimdir

GİDİREM

dostlarım hep beni zengin bilirler
Borçlandım batağa daldım gidir
komşular halime bakıp gülrler
Dert ile kederi aldım gidirem

Saçlarım ağardı bir pir misali
Yorulan bedenim kamaz mecali
Dertlinin derdinden anlar emsali
Sadece bir kefen çaldım gidirem

ummana saldılar arıram liman
bir esen rüzgardan beklirem güman
Bu dünya cevrenden bıktım el aman
Gönlümü boşluğa saldım gidirem

yaralanır

atmış perçemini kaşın üstüne
mah cemalin gören kul yaralanır
ilk görüşte ben vuruldum cismine
ismini zikr eden dil yaralanır

aşk şarabı içtim oyar elinden
kavli yemin ettim geçmem gülümden
ona name yazdım bülbül dilinden
güle aşık olan kul yaralanır

gercek seven yarı saklar gönülde
yardan ayrı düşen yanar bu elde
bu nasın sevdası sadece dile
yardan ayrı düşen gül yaralanır

KARDAŞ

Bülbül sevdâlıdır bir gonca güle
Bir cân çift kanatla göçüyor kardaş
Bir ömür yüz bin yıl yaşasa bile
Azrail elinden geçiyor kardaş

Bir yanda gözyaşı bir yana neş'e
Acılar yüklendi hep zayıf döşe
Teselli kaynağı oldu bir köşe
Seven sevdiğinden kaçıyor kardaş

Gerçek sevdâ artık gidiyor elden
Bu nâs sorhoş olmuş ne gelir elden
Gözler sakınmıyor narlanmış milden
Kullar rezaleti seçiyor kardaş

Bülbül dem dökmüyor şimdi gülünde
Tüm kalpler perişan nefsin elinde
Madde ilah oldu kulun dilinde
Bu ömür çok kısa geçiyor kardaş

sevdayı
Aşka düşen kulun kalbi nicedir
Kalem yazmaz gönül yazar sevdayı
Yâr yüzünü gören gözler yücedir
Kalem yazmaz gönül yazar sevdayı

Mecnun Leyla'sının döner peşinde
Seven yâr sevdiğin görür düşünde
Sevda çeken yanar aşk ateşinde
Kalem yazmaz gönül yazar sevdayı

Seven zar eylemez el yarasına
Bülbül boyun eğer gül yarasına
Mevla'm düşürmesin dil yarasına
Kalem yazmaz gönül yazar sevdayı

Gül dalında gonca güller oluşur
Gonca gülle bülbül harda buluşur
Candan seven bir kul yâra kavuş
Kalem yazmaz gönül yazar sevdayı

Ferit Battal

-

çalıyor

kardaş bu vatanın hali perişan

her gelen bu elden bir Şey alıyor
milletin derdini yoktur görüşen
her gelen bu elden bir Şey çırpıyor

münkirin güleri açtı solmadı
vekile amire güven kalmadı
bu vatani millet beleş bulmadı
her gelen bu elden birşey alıyor

kapler pislik dolu nurla boyanmır
zulüm yurdu sardı millet uyanmır
ALLAH nidaları arşa dayanmır
her gelen bu elden birşey çırpıyor

rezil vezir oldu hüküm elinde
mağrur boy gösterir silah belinde
mazlum başın eydi zalim önünde
her gelen bu elden birşey alıyor

Ferit Battal

Ferit Battal

Hakkı tesbih etmezse

Tesbih etmezse

Ne saklarsın bu canı
Hak yoluna gitmezse
Ne beslersin bu teni
hakkı tesbih etmezse

şükr eden sabra erer
boş sözler kalbi yorar
saber eden sefa sürer
yad sözüne gitmezse

hakka şems,siz varılmaz
bir cehl,le yol sorulmaz
hak hak diyen yorulmaz
nefse kolun vermezse

boşa yorma bu hanı
bu dünya boştur fani
mevlam yücedir şanı
kullar ene demezse

Ferit Battal

Haram Oldu

HARÂM OLDU

Nedir bu cevr ü cefâmız
Harâm oldu bu el bize
Kesildi güzel sedâmız
Harâm oldu bu el bize

Sevgiyi aldılar özden
Ayırdılar bizi bizden
Kanlı yaş akıyor gözden
Harâm oldu bu el bize

Güç mecâl çekildi dizden
Fuhuş eksilmiyor sözden
Kaçıyorlar nûrlu yüzden
Harâm oldu bu el bize

Gönülleri zulmet sardı
Şehvât kalpleri yordu
Felaket semâya vardı
Harâm oldu bu el bize

Kalp sıvandı zifir ile
Kelâm doldu küfür ile
Dost ettiler Mıgır ile
Harâm oldu bu el bize

Ferit Battal

Hayalimde

atamiramki

gündüz hayalimden gece rüyamda
ben yarimi kalpten atamiramki
başka bir sevgili yoktur dünyamda
ben yarın aşkımdan yatamiramki

seveni sevene kavuştur ALLAH
ben yarimi candan çok sevdim vallah
sevdası gönlümde nakışlı billah
o yarın elinden kaçamiram ki

sevdayla yananlar yarini bulur
ezelden yar seven bir yara alır
cananı sevmeyen kul naçar kalır
ben yarın aşkımdan geçemiramki

Ferit Battal

Kalsın

hayalim sizle karsın unutmayın ismimi
eyer soran olursa benim gençlik resmimi
üstümde iki taş var hatırlayın mazimi
resmimi yırtıp atın çok okuyun yasini

Ferit Battal

Karanlık bir evim var

karanlık bir evimvar

karanlık bir evimvar her tarafı karanlık
aman Allahı aman bu dar yerden el aman
bu karanlık evimin yapılışı bir anlık
aman Allahı aman bu dar yerden el aman

bana yapılan evin her tarafı kapalı
evimin penceresi toprak ile sıvalı
çamuru ham topraktan son örtüsü dualı
aman Allahı aman bu dar yerden el aman

üstümde iki taş var yazdırmışlar ismimi
geri dönsem sevmezler şu çürümüş cismimi
hayalim sizle kalsın sık okuyun yasini
aman Allahı aman bu dar yerden el aman

Ferit Battal

Kardaş

ğardaş

kardaş kardaşa ser verür
olmaz olsun böyle kardaş
kardaşa kalpte yer verür
olmaz olsun böyle ğardaş

beni mahkemeye attı
beş paralık pula sattı
kendisi yan gelip yattı
olmaz olsun böyle ğardaş

yüreğime hançer saldı
bu ğurbette beni yordu
iç yaramı kurtlar sardı
olmaz olsun böyle kardeş

gönlü paraya doymasın
parasız kalıp ölmesin
evlattan yüzü gülmesin
olmaz olsun böyle kardaş

bana ğardaşım demesin
mezar taşıma gelmesin
bu elde gönlü gülmesin
olmaz olsun böyle ğardaş

hakım helal olsun amma
ahirette gülsün ama
seven kalbim düştü ğama
olmaz olsun böyle ğardaş

Ferit Battal

Kibir

nefsile kibirlenme varlık seni yok eder
eyer hep ene dersen amelin boşa gider

Ferit Battal

Kor oturdu özüme

kor oturdu özüme
kor oturdu özüme,yakan el düşman eli
her yanım yara dolu,yar yara bildiğince
mil çektiler gözüme, bu gönlüm yara seli
her yanım hicran dolu, ar ara bildiğince

alıştık biz bir kere, bu çileli yollara
taş gibi yuvarlayıp,yana atan sellere
dertten derde salarak, yada satan ellere
çileyle olduk kardaş, vur vura bildiğince

dağların doruğunun, belli olurmu yazı
gönül dertle doluysa, ğama düşürmez sızı
dert üstüne dert dolu, dertler pişirdi bizi
taş doldurdum kalbime, kır kıra bildiğince

Ferit Battal

Kurban et beni

KURBÂN ET BENİ

Sızlayan yüreğe nem dolar gelir
Yakıp aşk odunda püryân et beni
Yâr için yanan dil özünü bilir
Bir dostun bağında mihmân et beni

Sevdâyı bilmeyen kul nâçâr kalır
Sevenler Leylâ'da yârini bulur
Aşka düşen cândan gözyaşı gelir
Muhammed yolunda kurbân et beni

Bülbül olan anlar gülün dilinden
Bağbancı ayrılmaz bağın gülünden
Ben bıktım usandım bu nefis elinden
Ayır boş sevdâdan üryan et beni

Güller açan bağın ince dalıyam
Gül râhında erken açan çalıyam
Zengin bir tüccârın çulsuz malıyam
Üveysî bağında bî-cân et beni

Dilenciyem yeter ekmek parası
Derbederdir bu gönlümün yarası
Merhemsiz bir derdin yoktur çâresi
Ayır bu gafletten insân et beni

ÖLDÜR BENİ

Sen Hâlık'sın bense mahlûk
Ağlatma yâr güldür beni
Emrindedir bütün varlık
İmân ile öldür beni

Sen Bâki'sin ben yolcuşam
Bu ğurbette yabancıyam

Kapında bir dilenciyem
Sevdân ile doldur beni

Mahşerinde etme zelîl
Bize Kur'ân yeter delîl
Sen Hâlık'sın yâ rab Celîl
Tarîkinde soldur beni

Zaman külli âhir zaman
Ma'lum sana her şey cânân
Bu nefis elinden elamân
Îmân ile kaldır beni

Kaplere doldu menfaat
Zirveye çıktı sefâhat
Ulü-l emre yok itaat
Aldanmadan aldır beni

VARDIR

Dış yüzeye aldanıp görmeyin hakîr
Mevlâ'yı zikreden dîvâne vardır
Garîbin özünü görmeyin fakîr
Mazlûma yurt olan virâne vardır

Her olur olmazı dilden atmayın
Bilmediğimiz söze bir söz katmayın
Ellerin bağında yalnız yatmayın
Bilmediğimiz yerde buzhâne vardır

Ârif olan yaban bağına yatmaz
Bu güzel bedeni boşuna yormaz
Kendi kötülüğün ellerde görmez
İlmin mekânında demhâne vardır

Şeydâ olan gönül reyhayı seçer
Hiçbir kuş gördün mü kanatsız uçar
Dertliler derdini tabibe açar
Gönül lokmanında nemhâne vardır

BİZLERE YETER Hicrânî'ye nazire

Ne bir adâlet kaldı ne de gönüllerde sevgi
Bu el sevenin olsun ahret bizlere yeter
Ne bir muhabbet kaldı ne de büyüğe saygı
Bu el sevenin olsun ahret bizlere yeter

Kalpler Mevlâ'ya değil şehvet için yanıyor
Maddeler ilâh oldu elden ele dönüyor
bon boş olan dünyayı bu nâs ebed sanıyor
Bu el sevenin olsun ahret bizlere yeter

Hamd ü senâ ederiz Hakk'tan gelse bir dilim
Edep hayâ yok oldu gönüller doldu zulüm
hırsız malı paylaştı ğarîbe kaldı ölüm
Bu el sevenin olsun ahret bizlere yeter

GİTTİ

Yüklendi göçüyor gönül kervanım
Dostla görüşmemiz güç olup gitti
Süsleyip gözettim bağ u bağbânı
Benlik kapısında hiç olup gitti

Gönül mektebinden dersimi aldım
Nakşî dergâhında ben beni bildim
Dost küheylân bindi ben yaya kaldım
Herhâl bizim dâva güç olup gitti

Ben dilerdim murâdıma ereyim
Üveysî bağında güller dereyim
Mânevî sevdâyı kalpte göreyim
ğarîbin dâvası hiç olup gitti

DİYE

Ağlayıp yanmalı Hakk'ın yolunda
Şâhımın sevgisi taht kursun diye
İsmi duyardı yüce kuranda
Kulların yoluna nûr versin diye

Ol râha varanlar buldular lezzet
Lâ-mekân şehrinde yolunu gözet
Durmadan dâima hedefin düzelt
Ulu dergâhında yer versin diye

İnsânlar nefis ile olmalı hâşır
Muhammed ümmeti sancağı taşır
Bağdaki zilleti kalbinden aşır
Resûl'ün yolunda cân versin diye

Uzlete girenler çıksın meydâne
Yansın yüreğimiz dönsün püryâne
Zerreler bölünmüş bini bir yane
Eldeki maddeler döl versin diye

Yapılan işlerin hepsi bahane
Allah'ım günahı açmaz üryane
Şerliler ayrılır nara küfrane
Lâ-mekân gülleri kor görsün diye

Rızâyı alanlar oturur tahta
İnanan kuların hepsi bir safta
İsrafil sûrunu çalar bir kafta
Mahşerde tüm kullar sır versin diye

Leylâ'yı tanıyan dalar esmâya
O günde bu kullar döner Mevlâ'ya
Darlanan insânlar bakar semâya
Ulu rabbim bize nûr versin diye

Gedâ Tevhît sende nefesine uyma
Öz yâri bırakıp şeytânı duyma
Zelîlleri alıp sırtına vurma
Eller bu yüzünü hoş görsün diye

Ferit Battal

Kurban olduğum

Al usûlü önüne asıl onla çözüür
Usûlü bilmeyen kul az bir işte büzüür

KURBÂN OLDUĞUM

İstiğfar eyledim geçmiş günlere
Gel affet sen beni kurbân olduğum
Tevbe ettim daha atma çöllere
Gel affet sen beni kurbân olduğum

Ne bir yaz baharım ne de bir kışım
Gündüzler hayâlîm geceler düşüm
Mahşere bırakma sen benim işim
Gel affet sen beni kurbân olduğum

Ne bir akıllıyam ne de dîvâne
Bedenim yoruldu oldum virâne
Bu gönlüm istiyor senden bir nâme
Gel affet sen beni kurbân olduğum

Ne bir nehir oldum ne de bir dere
Herkeste bir dert var bende bin yara
Benim bu gönlüme sendedir çâre
Gel affet sen beni kurbân olduğum

İnsânı insân yapan ilim ile ameldir
Kulu rezîl eyleyen kemâletsiz bir dildi

Ferit Battal

Laf peşinde

laf peşinde
Nice kullar gördük, hep laf peşinde
kendin ala görür, dilden habersiz
bazı insanlar var,yetmiş yaşında
edep erkan bilmir,yoldan habersiz

hakki hak bilmiyor, baştaçı olan
dış yüze aldandık, iç dolu yılan
diller güzel söyler,kalpleri yalan
fakirin yediği nan,dan habersiz

kimi kular varki, yan gelip yatır
nice cahiller var,palavra atır
bazı namussuzlar, vatani satır
toprağa verilen,candan habersiz

zaman ahır zaman,bozuldu nesil
şimdi rabet görmür, temiz bir asil
edep erkan heya, bitti velhasıl
mevlayı zikr eden dilden habersiz

Ferit Battal

Nefayda

NE FAYDA

Karûn gibi yığsan dünyâ malını
Cümle âlem senin olsa ne fayda
Kalbine doldursan nefsin yelini
Bu elde padişâh olsan ne fayda

Genç yüzler buruştu güzellik soldu
Pîr-i fânilerde ağrılar kaldı
Binlerce yaşayan mezâra doldu
Maşere dek burda kalsan ne fayda

Mal üstüne malı yığmak istedin
Emek verip bu boş hanı süsledin
Şu gurbette sade teni besledin
Şu mülkü bir lokma etsen ne fayda

Celb ettiğin bu mal kabre gelir mi
Doldursan mezâra mezâr alır mı
Boş çalışan kulda mecâl kalır mı
Dünyâyı enine yutsan ne fayda

Yaz gelince güller yeşerir solmaz
Allah'a inanan bir kalp yorulmaz
Bir gün olur bu mülk bize de kalmaz
Bu gurbeti saray yapsan ne fayda

Ferit Battal

Oğul

OĞUL

Bu mr çok kısa boşuna gezme
Gün gelir bu elden göçersin oğul
Arpayı buğdayı karıp da ezme
An gelir o tattan bezersin oğul

Pas vuran mahsln tohumu olmaz
Saltığa çıkarsan hiç kimse almaz
Yemliğe verirsen sana kr kalmaz
A kalıp salını gezersin oğul

Yokluğun bildirme sakın âleme
Saf olan daneyi yere eleme
Paslanmış bıçağı elle bileme
Dertlenip kederli gezersin oğul

Seveni sevene yar etmez eller
Bülbülün nazını sevenler dinler
bu ömür çok kısa azaldı günler
dilerim hamt ile gezersin oğul

Mağrra bu dünyâ vermedi vefa
Hakk'ı hak bilenler hiç çekmez cefâ
Bu Tevhît dünyâda sürmedi sefa
Kanat etmezsen azarsın oğul

Ferit Battal

Oldum

OLDUM

Evvel inci kelâm dökerdim dilden
Şimdi kalem ile yazamaz oldum
bir reyha beklerdim esen bir yelden
Şimdi zâlim nefsi çözümez oldum

Tefekkürle kâinata bakardım
Hû dedikçe şu kalbimi yakardım
Kalbime set çeken nefsi yıkardım
Şimdi hakikatı sezemez oldum

Gözlerim beklerdi her ân keremi
Gönlüme doldurdum derdi veremi
Mecâz oku derin açtı yaramı
Şimdi bu sahrada gezemez oldum

bülbülün sedası artırır demi
Kaptansız deryâda yüzmiyor gemi
gönlümde sevdanın kalmadı nemi
Şimdi bir dereye yüzemez oldum

KALMADI

Dertli bir âşığım yâr ardı sıra
Gel dedim yanıma o yâr gelmedi
Sevdâ çeken gönlüm döndü bozkıra
Al dedim Azrâil cânım almadı

Ağlattın tükettin gözüm yaşını
Bağrıma bastırdı hicrân taşını
Zehir etti bana bu genç yaşımı
Daha ğam çekecek gözüm kalmadı

Virâneye döner bülbülsüz bağlar
ġarîbin âhından yıkılır dağlar
Dertlinin derdinden dertsiz ne anlar
Ağlayan göz yaşım bir gün gülmedi

İlim ile amelden asıl kemâl oluşur
İlimsiz olan nesil cehâlette yarışır

İnsânı insân yapan ilim ile ameldir
Kulu rezîl eyleyen kemâletsiz bir dildir

Asıl asıldır amma ilimsiz kemâl bulmaz
İlimsiz bir asıldan insâna hayır gelmez

YÂR SENİN İÇİN

Seherde bülbüller gül için ağlar
Benim âh u zârım yâr senin için
Yârdan ayrı düşen karalar bağlar
Gözümde akan yaş yâr senin için

Bülbülün güllerde artar naresi
Seven kulun derin olur yarası
Gönül yarasının yoktur çâresi
Benim âh u zârım yâr senin için

Dertliler derdinden olur bin pâre
Göz yaşım tükendi kaldım biçâre
Benim bu gönlüme sendedir çâre
Gönlümde akan yaş yâr senin için

Allah Allah deyû döndü Mevlâne
Mecnûn Laylâ'sını etti dîvâne
Ne yaman eriştik âhir zamane
Benim âh u zârım yâr senin için

ESTİ RÜZGARI

Sarardı laleler bozuldu bağlar
Yine gam yelinin esti rüzgarı
Derdinden göz yaşı döküyor dağlar
Yine ğam yelinin esti rüzgarı

Bölük bölük oldu güllerin bağı
Eller vurdu sinemize bu dağı
Kuzey yeli esti yıktı ocağı
Yine ğam yelinin esti rüzgarı

Hicrân oku derin açtı yarayı
Bu nâs ilâh etti kalpte parayı
Kullar karıştırdı ak ve karayı
Yine ğam yelinin esti rüzgar

Ferit Battal

Ferit Battal

Olurmu

OLUR MU

Kur'ân'la kul amel etse
Emekler hiç zây olur mu
Âlim olan sürü gütse
Koyun kurda pay olur mu

Aklı olan gözün açar
Varıp bir gül bağıın seçer
Nefsin hevâsından kaçır
Kurda kuşa pay olur mu

İnanan Hakk'ı zikr eder
Yaratılanı fikr eder
Dönüp hâline şükr eder
El elinde yay olur mu

Elini açan Mevlâ'ya
Dalar bir derin deryâya
Atmaz kendini belaya
zalim nefse pay olurmu

GEL EFENDİM GEL DERGÂHA

Gönül yolu Hakk'a gider
Gel efendim gel dergâha
Gaflette çok kaldık yeter
Gel efendim gel dergâha

Bülbül olan yada kanmaz
Arifler uykuya dalmaz
Kudret şem'aları solmaz
Gel efendim gel dergâha

İlimsiz Hakk'a erilmez
Amelsiz dosta varılmaz
Coşmayan sular durulmaz
Gel efendim gel dergâha

Bulanık göllerde yüzme
Küfre dalıp cândan bezme
Sağ daki meleği üzme
Gel efendim gel dergâha

Boşa yorma bu cismini
Bilmek istersen nefsini
Zikret Allah'ın ismini
Gel efendim gel dergâha

VARILMAZ

ğam ile tasayla Hakk'a varılmaz
At ğamı tasayı Mevlâ'ya sığın
Dîvâne kullara hesâp sorulmaz
At ğamı tasayı Mevlâ'ya sığın

Mihnet kemendini boynuna sarma
Dünyâyı celp edip rûhunu yorma
Dert bilmeyen kula derdini sorma
At ğamı tasayı Mevlâ'ya sığın

Allah'ın ismini bağla diline
Fikrini terk etme İblis yeline
Verme şu gönlünü nefsin eline
At ğamı tasayı Mevlâ'ya sığın

Bir gedâsın yorgun düştün bu handa
Sevenler buluşur sırrı mekânda
Azrâil cânını alur bir ânda
At ğamı tasayı Mevlâ'ya sığın

NEYLEREM

Ben dost bağına girmişem
Şöhreti şânı neylerem
Dostun yoluna ermişem

Tendeki cânı neylerem

Gül bağında bülbül öter
Bülbül derdi derde katar
Benim dostum bana yeter
Başka bir karı neylerem

Püryân oldu bütün yaram
İçin için ben ağlaram
Hakk yolunda âh u zâram
Dildeki balı neylerem

Allah'a gönül bağladım
Hakk'ın yolunda ağladım
Aşkla gönlümü dağladım
Başka bir narı neylerem

Şerîat, tarîkat yoldur
Yâ rabbim yolunda öldür
Kalbimi sevdanla doldur
Başka bir kârı neylerem

BENİ

Bir sevdâ attın gönlüme
Cân evimden vurdun beni
Eyvâh dedim tüm ömrüme
Nûr yoluna serdin beni

Gâh ağladım gâhi güldüm
Gâhi bir menzile erdim
Bu gönlümü sana verdim
Dost gölünde yordun beni

ğamı atıp zevki aldım
Aşk odunda yanıp kaldım
Hakk yolunda sefa buldum
Ak kefene sardın beni

İsmi aldım özüme
bir sevda doldu gönlüme
Bir perde çektim yüzüme
can evimden vurdun beni

Tevhîti isminle yaktın
Boynuma bir kement taktın
Benliği kalbimden yıktın
Dost bağına verdin beni

IRĖANIR MI

Emretmezse rabbim bir seher yeli
Zemheri ayında dal ırđanır mı
Hakk'a uzanmazsa kulların eli
Bedende çorlanan dil ırđanır mı

Zikr etmek yakışır murgî dillere
Reyha rehber olur güzel kullara
Bûlbûl aşinâdır bir gonça güle
Tende cân olmazsa el ırđanır mı

Kovanı Őenleten zağbal petektir
Unu ayırt eden ince elektir
Arıyı mest eden tûrlû çiçektir
Őâh emir vermezse bal ırđanır mı

Kudretini bûtûn bire bağladı
Yaradana nice canlar ağladı
Bu gedâ Tevhid'i nefsi dağladı
Kalpte bal olmazsa kul ırđanır mı

İSLÂM GELİYOR

Yıllarca bekleyip bir yol gözledim
Kalplere nur veren İslâm geliyor
Hürriyet nerede onu özledim
Mazlûmu hür gören İslâm geliyor

Nûrcu tohum ekti bûtûn dünyâya
Başaklar yeşerdi Őükûr Mevlâ'ya
Az kaldı inşallah nûru parlaya
Her kulu hür gören İslâm geliyor

Hakk emri parlatır kulun kalbini
Kurtarır toplumun bütün ferdini
Fakîrin sildirir gönül derdini
Harâmı hor gören İslâm geliyor

Tomurcuk açıyor güller oluştu
Yıldızlar semâda şevke kavuştu
Melekût âlemi arşta buluştu
Cahili hor gören İslâm geliyor

Saracak işrakı cümle bölgeyi
Sade kavmi değil bütün ülkeyi
Bu nesil boğacak kara gölgeyi
Kullara yön veren İslâm geliyor

Ümmete şefaât eyler Muhammet
Nûrları gönüle etsin sirâyet
Mevlâ'm tüm kullara versin hidâyet
Rûhlara cân veren İslâm geliyor

Yaratan yarattı yoktur kul farkı
Her türlü insâna gösterir saygı
Hiçbir kul bu dînden etmesin kaygı
Cânlıya kan veren İslâm geliyor

Ferit Battal

Sırdaş ol sen

SIRDAŞ OL SEN

Alev aldı yanıyorum
Gel gönlüme sırdaş ol sen
Her ne görsem kanıyorum
Gel sırrıma sırdaş ol sen

Ben ararım derde çâre
Bir derdim oldu bin pâre
Herhâl benim yazı kara
Gel gönlüme sırdaş ol sen

Kâh coşarım seller gibi
Kâh açarım güller gibi
Yorğun düştüm yollar gibi
Gel sırrıma sırdaş ol sen

yalvarırım ben mihmane
Ağlarım ben yana yana
Merhem gelmedi bu câna
Gel gönlüme sırdaş ol sen

GÜZEL YÜZLÜM GELSENE

Beklerim ben gözüm kaldı düzlerde
Nazlı yârim güzel gözlüm gelsene
Boran düştü, yol kar dolu düzlerde
Nazlı yârim güzel gözlüm gelsene

Özüm serdim geleceğin yollara
Gözüm yaşı akıp döndü sellere
Hep kahr ettim sensiz geçen günlere
Nazlı yârim güzel gözlüm gelsene

Sen gelmezsen yapayalnız ne'derim
Alıp başım diyar diyar giderim
terk eylersen bu cana kast ederim
Nazlı yârim güzel gözlüm gelsene

Bülbüller güllerde ölür vazgeçmez
Seven sevdâsından geriye dönmez
yanan bir yüreğe su serpsen sönmez
Nazlı yârim güzel gözlüm gelsene

AĞLAMA YÂR AĞLAMA

Ağlama yâr ağlama
Pûşun kara bağlama
Ben sevdâdan kül oldum
Sen gönlünü dağlama

Derdim oldu bin para
Yüreğim doldu yare
Merhem vermedi çâre
Pûşun kara bağlama
Sen gönlünü dağlama

Aşk beni nar eyledi
Gözümü kör eyledi
Gönlümü dar eyledi
Pûşun kara bağlama
Sen kalbini dağlama

Sanki döndüm Leyla'ya
Boran düştü yaylaya
Ferman kaldı Mevlâ'ya
Pûşun kara bağlama
Sen gönlünü dağlama

Seven kalpte iz olur
Yanan yürek köz olur
Güller açar yaz olur
Pûşun kara bağlama
Sen gönlünü dağlama

DÖNDÜN

Fikr ile bakmadın mahlûk-u câne
Kör olası nefsim taş a mı döndün
Emrini yazdırdı yüce Kur'ân'e

Mecâzî âlemde başa mı döndün

İbretle bakarak sözü tutmadın
Nasihate uyup narı atmadın
Dostun bahçesinde karar etmedin
Kanatları kırık kışa mı döndün

Sende bu hâl ile zarar eylersin
Durmadan sözünde yalan söylersin
Hakk'ın divânında hâlin neyledin
Yoksa İblis gibi keşe mi döndün

Kuruyan damarda kalmadı kanın
Nizâm-ı âlemde n'olacak hâlin
Yaşın kırkı geçti nedir gümanın
Kör olası kalbim keşe mi döndün

Yolundan ayırma yüce yaratan
Bu garîp gönlümü koru beladan
Rûhen destûr aldım Ağlar Baba'dan
Mürşit kapısında keşe mi döndün

ONLARA CÂN VEREN VARDIR

Kıymayın cânım cânlara
Cânlara bir cân veren var
Yazık etmeyin kanlara
Cânlara bir cân veren var

Biz gibi kullar nâçârdır
Dost cezâsından kaçandır

Merhametle el açandır
Cânlara bir cân veren var

Demeyin ki ahkâm böyle
Hakk'ın rızâsını söyle
Zerreyle merhamet eyle
Cânlara bir cân veren var

KARA YAZMA

Kara yazma sen yazımı
Bağışlamak şânındandır
Eğri çizdirme yönümü
Tüm doğruluk şânındandır

Çemberimi dar eyleme
Bu kalbimi kör eyleme
Amelimi zor eyleme
Affeylemek şânındandır

Ben âciz kulum nâçârım
Setr eyle nefsimi yârim
Ben âciz kulum nâçârım
Bağışlamak şânındandır

KARDAŞLARIM

Sefâhat yaylasında geziyor bazı kullar
Bu kadar nimet yeter diyen yok kardaşlarım
Rezâlet denizinde yüzüyor bazı kullar
Bu kadar zulmet yeter diyen yok kardaşlarım

Çilede pişen fakîr hep ediyor intizâr
Koskocaman bu dünyâ hep mazlûma oldu dar
Bu ne biçim adâlet, ne biçim bir iktidâr
Bu kadar külfet yeter diyen yok kardaşlarım

Vicdânlar cebe doldu cüzdanlar hep meydânda
Garîp düşüp inleyen mazlûm yandı her yanda
Âh u feryât edenler dolaşıyor bir yanda
Bu kadar uzlet yeter diyen yok kardaşlarım

Mikroplar girdi kalbe pıhtı yaşıyor kanlar
Zâlimlerin elinde çile çekiyor cânlar
Şu dünyâ bâki değil ma'bud edildi mallar
Bu kadar nimet yeter diyen yok kardaşlarım

Ferit Battal

Sorular

SORULAR

Îmân deryâsına aşk ile dalsam
Gönlüme set oldu gizli sorular
Tefekkür bağından bir meyve alsam
Gönlüme set oldu gizli sorular

Güllerin râhında az mutlu olsam
Nesnede zerrede yâri arasam
Vuslata erişip bir nebze gülsem
Gönlüme set oldu gizli sorular

Lütf eyle sen koru nefsin elinden
Yalvarmak isterim sana gönülden
Esirge gözümü narlanmış milden
Gönlüme set oldu gizli sorular

Aşk ile pervâne olmamız gerek
Nûr u ateşinde yanmamız gerek
Kul olmaksı amaç başka ne gerek
Gönlüme set oldu gizli sorular

Hakk'ı ifâdeye çalışır hece
Sen Hâlık'sın sırrı hikmeti yüce
Kudretine ispat gündüz ve gece
Gönlüme set oldu gizli sorular

Ferit Battal

Sözüne kurban olduğu

kurban olduğum
Akıtma gözümdeñ yaşı
yüzüne kurborban olduğum
bağırma bastırma taşı
sözüne kurban olduğum

sen benim ilk baharımsın
gece ile neharımsın
nurlar saçan seherimsin
özüne kurbar olduğum

yar seven yarıdan kaçarmı
kanatsız bülbül uçarmı
sensiz bu ömür geçermi
közüne kurban olduğum

benden ğayri cana bakma
beni terk eyleyip yakma
dünyayı başıma yıkma
nazına kurban olduğum

Ferit Battal

Sürmelim

SÜRMEİM

Ben seveni bilirem
Ay gözleri sürmelim
Sevene can verürem
Ay gözleri sürmelim

Vardım sevdâ yaşına
Neler geldi başıma
Yandım kara kaşın
Ay gözleri sürmelim

Çekme elini benden
Ölürem geçmem senden
Kan akıyor sinemden
Ay gözleri sürmelim

Seven başka yâr seçmez
Sevmeyen bade içmez
Yanan kalp yârdañ geçmez
Ay gözleri sürmelim

Yüküm ağır yorğunum
Yaprak gibi solğunum
Ben câna vurğunum
Ay gözleri sürmelim

Hayat çok erken bitti
Gelen cân burda gitti
Sevdâ bu câna yetti
Ay gözleri sürmelim

Ferit Battal

Tüküreyim ben yüzüne

tüküreyim ben yüzüne

sınırları bozanların
el bayrağı asanların
bu vatani satanların
tüküreyim ben yüzüne

düşmanlarla dost gezenin
kulara kulluk edenin
vatani soyup gidenin
tüküreyim ben yüzüne

namussuzla bir olanın
bir pula mahkum kalanın
şer batağına dalanın
tüküreyim ben yüzüne

boz ayıyla dost olunmaz
israfçıya mal verilmez
münkire hesap sorulmaz
tüküreyim ben yüzüne

her kulun sözüne kanma
bu anki nasa aldanma
beşer bir sevdaya dalma
tüküreyim ben yüzüne

Ferit Battal

Umman eyler

Umman eyler

Ben bu asrın sevdasına, inanmıramki kardaş
Sevda dediyimiz duyğu, bir canı kurban eyler
Ben firavun mevlasına, inanmıramki kardaş
Mevla dediyimiz ilah, bir nehri umman eyler

Bu ne biçim bir sevdadır, sade cemal peşinde
şehyet ile olmuş tek baş, yari arir düşünde
Nefîs ile kardaş olmuş kullar elli yaşında
Bir sevdaya düşen insan,cananı sultan eyler

Candan seven yari ile,oturur sırdaş olur
Başka bir güzeli görse,onunla kardaş olur
Sevdiğine taş deyilde,sunduğu bir yaş olur
Bir sevdaya düşen insan,cananı sultan eyler

Ferit Battal

Yar benim için

YÂR BENİM İÇİN

Derbederim zâlim nefsin elinden
Bir nâme yazdı mı yâr benim için
Bir merhem beklerim yârin dilinden
Bir çâre buldumu yâr benim için

Türlü çiçeklerin bâdesin içtim
Seyyâh gezdim bir güzele el açtım
Bir gül sevdim goncasında gül açtım
Bir bâde saldı mı yâr benim için

Derde düşen dermân arar uğraşır
Zâr eylesem sesim arşa ulaşır
Bal arısı her çiçekte dolaşır
Bir çâre buldumu yâr benim için

Bülbül gibi öten dilim lâl oldu
Geze geze dağlar bana yol oldu
Cân verdiğim dilber şimdi el oldu
Bir bâde saldı mı yâr benim için

DEYÛ

Ben ağlarım zârı zârı
İncinmesin diller deyû
Demle buldu ol dildârı
İncinmesin kullar deyû

Gönlümü verdim Rahmân'a
Bağlandım yüce sultana
Elem gelmedi bu câna
İncinmesin güller deyû

Aşkın pazârına vardım
Sevenler râhına daldım
ğamı atıp zevki aldım
İncinmesin yollar deyu

Seherde bir gül bekledim
Başka bir arzu çekmedim
Bu derdime dert ekledim
İncinmesin eller deyû

GARÎBİN

Özünü bilmeden cismine bakma
Giydiği elbise nardur ğarîbin
Diline sâhip ol kalbini yıkma
Gönlünü yapması zordur ğarîbin

Mazlûmlar ateşten bir gömlek giyer
Mahcûplar başını önüne eğer
Mağrûrlar mazlûma vermiyor değer
Dünyâda mekânı dardır ğarîbin

Sefilin niyâzı incitir şâhı
Zâlimi soldurur mazlûmun âhı
Meleğe benzermiş güzelin mâhı
Ölünce sâhibi yârdın ğarîbin

Güldeki reyhaya bülbül naz eder
Sevdânın yolları bir râha gider
Mazlûmun çilesi kendine yeter
Bağrında sızısı vardır ğarîbin

SEN KORU

Vatanımın üstünde kara bulut dönüyor
Amân Allah'ım amân sen koru milletimi
Gönüllerdeki sevgi bir mum gibi sönüyor
Amân Allah'ım amân sen koru devletimi

Yüzlerde tebessüm yok sanki bu nâs derbeder
Bir muhabbet yeriydi gönüller doldu keder

Yeter arkadaş yeter millet cok çekti yeter
Amân Allah'ım amân sen koru devletimi

Maddeler ilâh oldu bazı fertler gözünde
Derin bir üzüntü var insânların yüzünde
Bir izdirap hissi var milletimin özünde
Amân Allah'ım amân sen koru devletimi

Mukaddes değerlere pek önem verilmiyor
Dört bir yandâ tuzak var hiç biri görülmüyor
Bu gidişin önüne bir engel gerilmiyor
Amân Allah'ım amân sen koru devletimi

Mübahlar harâm oldu harâmlar sanki mübah
Gündüzler gece oldu gecelerse bir sabah
Bu güzel milletimin kalpleri doldu veba
Amân Allah'ım amân sen koru devletimi

her çiçeği güldür sanma
Dünyâ havâsına kanma
Her insâna sen aldanma
Bir gün gelir el olursun

ÖLÜR ESİR OLMAYIZ
BİZLER BAŞKA MİLLETİZ

Kükreyen aslan gibi dünyâda gezen bizdik
Ölür esir olmayız bizler başka milletiz
Aşya'ya, Avrupa'ya târihi yazan bizdik
Ölür esir olmayız bizler başka milletiz

Yurdumun her bir yanı bizim için bir cândır.
Millet için en önde cândan önce vatandır
Bu toprağın her yanı şehitten akan kandır
Ölür esir olmayız bizler başka milletiz

Uyuma uyanık ol bu vatan gider elden
Allah bizi korusun sinsice esen yelden
Millet çok yara aldı bulanık akan selden
Ölür esir olmayız bizler başka milletiz

Yiğidimin meydânda bulamazdım dengini

Şehîd kanıyla aldık al bayrağın rengini
Aç ve sefil perişan kazandık yurt cengini
Ölür esîr olmayız bizler başka milletiz

Cân ve kanla dikildi bayrağım semâlara
Şu ev şehîd evidir yazdık tüm hânelere
bu toprak bir yâr borçlu dul kalan analara
Ölür esîr olmayız bizler başka milletiz

SÂHİBİ VAR

Çakıl dikenler sardı vatanın her yanını
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var
Zehirli hançer yardı milletimin kanını
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var

Kara bulutlar gibi çöktüler tepemize
Şu vatani korumak farz oldu hepimize
Bu günü biz borçluyuz cân veren ceddimize
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var

Sakin ölü sanmayın şehîtler yanımızda
Millî şuûr yatıyor kırmızı kanımızda
Sırt sırta vermeliyiz en zayıf ânımızda
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var

Ezânların sesleri semada yükselecek
Zehir yiyen insânlar nûr ile beslenecek
Biz güçlüyüz diyenler, gün gelir uslanacak
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var

Uyan milletim uyan kullar neler ediyor
İlimile bakışan kul uzaya gidiyor
Sen böyle millet miydin eller tenkit ediyor
Sakin korkma arkadaş bu mülkün sâhibi var

UZAK KOYMA

Ben gönülden yaralandım
Uzak koyma dost elinden
Yüzün gördüm pârelendim
Uzak koyma dost elinden

Dost dost diye yandı özüm
Dinmiyor yürekte sızım
Yaşla doldu iki gözüm
Uzak koyma dost elinden

Takdir olan başa gelir
Vakti gelen bir gün ölür
Sevdâ nedir çeken bilir
Uzak koyma dost elinden

Dertli gönlüm çok yorğundur
Cânda cânâna vurgundur
Bir ğazel gibi solğundur
Uzak koyma dost elinden

Ferit Battal

Yâr sein için

YÂR SENİN İÇİN

Sen beni düşürdün âh ile zâra
Gözümde akan yaş yâr senin için
Seven sevdiğini bırakmaz dara
Gönlümde akan yaş yâr senin için

Aslı'yı yaktıran sözde Kerem'dir
Beni Mecnûn eden gönül yaramdır
Senden gelen her şey bana merhemdir
Gözümde akan yaş yâr senin için

Pınara dönüştü göz yaşım, demim
Kırıldı yelkenim yüzmüyor gemim
Şu kalbim yaralı gülmüyor ben'im
Gönlümde akan yaş yâr senin için

Sevdânla düşürdün âh ile zâra
Gönlümü bıraktın ateşten nara
Bülbüller güllerde kavuşur kâra
Gözümde akan yaş yâr senin için

Ferit Battal

Yarabbim

YÂ RABBİM

Saçlarım ağardı bembeyaz oldu
Lütfunla rizâna erdir yâ rabbim
Bütün hayâllerim mazide kaldı
Lütfünla rizâna erdir yâ rabbim

Bu benzim sararıp gazele döndü
Dişlerim döküldü bir kaçı kaldı
Bu ân ihtiyarlık ruhumu sardı
Lütfünla rizâna erdir yâ rabbim

Çokça güvenmiştim bu âciz tene
Elvedâ diyorlar rûhlar bedene
Yüzümü çevirme başka bir yöne
Lütfünla rizâna erdir yâ rabbim

Gençlikte var olan kuvvetim gitti
Güvendiğim yıllar çok erken bitti
Bana bu cefalar genç yaşta yetti
Lütfünla rizâna erdir yâ rabbim

DOLDU SOFİ DOLDUR

Ağyâr bahçesinde ben beni gördüm
Doldur sofî doldur bir bâde doldur
Kerem'im Aslı'yı bulmaya geldim
Doldur şu kâseyi kalbimi güldür

Sonbaharda lale, sümbül göçüyor
İlk baharda taze güller açıyor
Yaz aylarım bazen soğuk geçiyor
Doldur sofî doldur bir bâde doldur

Aşkımanın yolunda oldum bir Mecnûn
Bir cânım cânâna oldum bir meftûn
Güzelin sevdâsı gönlümde meskûn
Doldur sofi doldur bir bâde doldur

ARA KENDİNDE KENDİNDE

Ne ararsın be hey gönül
Ara kendinde kendinde
Rabbim alıyor cânları
Sıra kendinde kendinde

Vaktini sen boşa verme
Bağda dikenleri derme
Elde kötülüğü görme
Tara kendinde kendinde

Cân veren Hakk cânın alır
İhtiyarlık sere gelir
Kara toprak yerin olur
Yara kendinde kendinde

Kul olmaktır kulun derdi
Bizi dünyâyâ gönderdi
Nefis bizlere yön verdi
Kara kendinde kendinde

Miskin Tevhît sen neylersin
Dertliye dâva söylersin
Nefsine hizmet eylersin
Sar'a kendinde kendinde

BAYBURT DESTÂNI

Gönlümde sevdâsı derin şehrimin
Esrârı hikmetle dolusun Bayburt
Kaynağı kevserdir Çorûh nehrinin
Milletin medâri ilisin Bayburt
Cennetin misâli kolusun Bayburt

Dağına yaylana menend bulunmaz
Güldeki şebnemin her yerde olmaz

Lalesiz durulur sensiz durulmaz
Bülbülün demevi gülüsün Bayburt
Şâirin sevdâsı dilisin Bayburt

Yaradan yarattı kudret beldesi
Sendeki gazîler mertlik belgesi
Hak için cân verdi halkın cümlesi
Yiğitler otağı yolusun Bayburt
Fakîrin yatağı unusun Bayburt

Şühedâ kanıyla yundu toprağın
Uğrasa nâ-mertler solmaz yaprağın
Koptaki şehîdin kanı bayrağın
Şehîtler diyarı elisin Bayburt
Târihin sancağı şanisın Bayburt

Bülbüller sevdâlı gülüne ağlar
Samyeli esse de buzulmaz bağlar
Sana sâhip olur güzelim dağlar
Velîler mekânı hanısın Bayburt
Tevhît'in damarı kanısın Bayburt

GELDİK
Dünyâda hiçbir cân kalıcı değil
Cümlemiz ahrete dönmeye geldik
Tüm kalpler Mevlâ'ya vermeli meyil
bu elde bu nefsi yormaya geldik

Bir nutfe sebeptir bir cânlı için
Yaradan her cânâna verdi bir biçim
Bilinmez zamanı ebedî göçün
Muhammed ümmeti olmaya geldik

Nefse pay vermeden, vardan geçmeli
Dikenli bahçede gülü seçmeli
Bir Yunus misâli aşka göcmeli
Ebedî hayatı görmeye geldik

Kâmiller nefis ile yan gelip yatmaz
İnanan Rızâ'yı dünyâya satmaz
Âlimler câhili kenara atmaz
Ölmeden ölümü bilmeye geldik

Mü'minin Allah'tır sonsuz ilâhı
Kul olan bu elde, almaz kul âhı
Bu gurbet her cânın geçici râhı
Bu elde imtihan olmaya geldik

Pazârcı malını açar meydânda
Rabbimin kudreti bütûn her yanda
Azrâil bu cânı alır bir ânda
Mevlâ'nın lütfunu bilmeye geldik

OLSA NE FAYDA

Gözler hırsla dolu gönüller zulûm
Evimiz gülistân olsa ne fayda
Kulların aklına gelmiyor ölüm
Köyümüz gülistân olsa ne fayda

Kulların kalbinden merhamet gitti
Şu ân ki zenginde kanâat bitti
Mazlûmun çilesi kendine yetti
Şehrimiz gülistân olsa ne fayda

Zirveye ulaştı yurdumda açlık
Bir yanda rezâlet bir yanda yokluk
Fakirin cebinde kalmadı harçlık
Beldemiz gülistân olsa ne fayda

Bu ânda bu elin kalmadı tadı
Yiyenler bu elde yedi ha yedi
Allah'tan korkanlar âhiret dedi
Bu dünyâ gülistân olsa ne fayda

UTANSIN

Başın eğik gezme bacım
Saçın açan kul utansın
Kaldır kafan eğme bacım
Başın açan el utansın

Toprağını devletin say
Bayrağını milletin say
Sancağını iffetin say

Sözün kesen dil utansın

Derin yüzseler ağlama
Hicrânla kalbin dağlama
Ölmeden kara bağlama
Nefse uyan kel utansın

Hakk'ı zikr et özünde kal
Âlimlerin kapısın çal
Oku Kur'ân yoluna dal
Taşra olan yol utansın

BERABER GİDEK

Sevdâdır dertlerin lutfu ihsânı
Buldunsa izini beraber gidek
Mahlûku hoş görmek dînin erkânı
Bildinse izini beraber gidek

bir kulun çektiği kendi hatası
mümine hışm etmez yüce Mevlâ'sı
Sadâkat muhabbet kalbin mayası
Buldunsa izini beraber gidek

Tevâzu' feth eder gönül tahtını
Bir tek rabbim bilir kulun bahtını
Ezelden verilen rûhun ahtını
Bildinse izini beraber gidek

Sen nasıl gönülsün hâlin bilinmez
Kalma dalalette cürmün silinmez
Bekçisi olmayan bağa girilmez
Buldunsa izini beraber gidek

Ferit Battal

Yaradan

yaradan
Sevenin bakışı bir cana yeter
Sevdadan ayırma yüce yaradan
Bir yardan ayrılmak ölümden beter
Yardan ayrı düşen yanar yaradan

Bülbül naza çekse gül yaralanır
Yardan ayrı düşen kul yaralanır
Yar elinden tutan kol yaralanır
Yar sevdası çeken yanar yaradan

Yar sevip ayrılmak ölümden beter
Sevdasız bir ömür çok erken biter
Sevenin leylası gönlünde yatar
Sevdadan ayırma yüce yaradan

Sevenler hep bir cemala vurulmuş
Hayat böyle, nizam böyle kurulmuş
Coşkun sular aka aka durulmuş
Sevdadan ayırma yüce yaradan

Ferit Battal

Yaralar beni

Yaralar beni
Bir sevdadan, ahu zara düşenler
Yakıp büryan etti, yaralar beni
Candan sevip, bir köşede pişenler
Yıkıp viran etti, yaralar beni

Öten bülbül, açan güle naz eyler
Yar sevdası, bir gönülde iz eyler
Sevda türküsünü, dertli saz söyler
Bir güzel yolunda, vuralar beni

Kuluna hışm etmez, kulun mevlası
Bir kara sevdanın, yoktur çaresi
Yardan ayrılanın, artar yarası
Bir gül yaprağıyla, saralar beni

Ferit Battal